

Publicerad 2015-03-31 21:25 av julia.s

hur säger man hejdå till någon man älskar?

alltid över dig men aldrig helt över dig

kanske är det tryggheten jag söker, tryggheten i det osäkra, för det är ändå tryggt. att veta att du älskar mig, även om du bara visar det på ditt eget sätt, ett sätt som egentligen inte är tillräckligt. men det är väl klart att du älskar mig, jag har rört om i dig som ingen annan någonsin gjort innan och jag förstår att det skrämmer dig, men det skrämmer mig minst lika mycket att dina ögon kan bränna hål i min hud och när de inte tittar på mig är det ändå alltid dem jag söker efter. jag vill tro att jag inte letar efter dig i folkmassor längre, men det är inte sant, det är inte sant alls, för var jag än går är det dig mina ögon och öron försöker hitta.

jag vet att jag bara kan knacka på ditt fönster, ringa ditt nummer, men stoltheten är i vägen och rädslan för att bli sårad är större än någonsin, för det är så lätt nu. jag är så skör nu. jag berättar för min bästa vän att jag har fortsatt träffa dig trots att jag lovat att det är slut på det nu, det måste få ett slut för såhär kan han inte behandla dig Julia, och jag nickade och sa att okej det är över. men det blev aldrig över, aldrig på riktigt. jag tänkte att du får en sista chans, en allra sista chans och nu har du sumpat den, men jag vill ändå inte att det ska vara över. hur kan jag låta det gå över? hur ska jag ens lyckas låta det bli över.

det finns en trygghet i det svarta, det finns en trygghet i att inte vara ensam, trots att man ändå känner sig bortglömd. aldrig första valet, aldrig högst upp på listan. det är skillnad på att säga och göra, det är skillnad på att berätta och visa. bara för att han säger att han älskar dig betyder inte det att du är viktig, bara för att han kysser dina läppar betyder inte det att han kommer plåstra om dina sår. och det är så lätt att glömma bort. det är så lätt att ta för givet att bara för att hans puls ökar när man kysser honom på halsen, så kommer han hålla en i handen när man är ledsen. men det är inte så det är och det är naivt att tro det. ändå kan jag inte låta det bli över.

tanken på någon annan bredvid dig, tanken på att aldrig mer få sova med dig, tanken på sms som inte får skickas, tanken på ord som aldrig får uttalas. jag är så jävla rädd för att vara ensam.

det är inte ditt fel att jag inte vågar gå, det är inte ditt fel att jag stannar kvar. men det är ditt fel att du säger att du älskar mig men bara visar det när det passar dig, det är ditt fel att mitt hjärta gör ont och det är ditt fel att chanserna är slut.

jag vill inte låta det bli över
men jag måste inse att

för dig har det aldrig riktigt börjat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren julia.s med Poeter.se id #23294 innehar upphovsrätten